

ژاپن یکی از سریع ترین کشورها از نظر رشد جمعیت سالمند است. درواقع بسیاری ناظران بر این باورند که حتی هم اکنون ژاپن سالخوردترین جامعه در سطح جهان است. آیا خدمات درمانی که در این کشور به سالمندان ارائه می شود، راضی کننده است؟ این خدمات شامل چه چیزهایی می شود؟ بیمه بازنشستگی برای کارگران ژاپنی چگونه لحاظ می شود؟ دولت ژاپن با خیل عظیم جمعیت سالمندی که در کشور دارد چگونه اقتصاد نظام تامین اجتماعی خود را مدیریت می کند؟ شاید بهتر باشد برای رسیدن به پاسخ این سوالات سری بزنید به کتاب «اقتصاد تامین اجتماعی در ژاپن» به قلم «توشیاهی تاجییاناکی». می توانید این کتاب را از سایت آمازون تهیه کنید.

تجربه دیگر کشورها

اچ اس بی سی گزارش داد:

رقابت جهانی برای جذب مهاجران متخصص

■ سنگاپور

سنگاپور با اینکه کوچک ترین کشور جنوب شرقی آسیاست، شرایط زندگی در این کشور تعداد زیادی از مهاجران کاری را به سوی خود کشانده است. به گفته کسانی که به این کشور مهاجرت کرده اند، سنگاپور کشور مناسبی برای ارتقای شغلی محسوب می شود، هرچند تعادل میان کار و زندگی جذابیت خاصی در این کشور ندارد. بر اساس این نظرسنجی، متوسط درآمد سالانه یک مهاجر متخصص در سنگاپور حدود ۱۳۹ هزار دلار است.

■ اتریش

این اولین باری است که اتریش در گزارش «اچ اس بی سی» در لیست ده کشور برتر جهان قرار می گیرد. مهم ترین شاخص هایی که مهاجران به عنوان مزیت زندگی در این کشور به آن اشاره کرده اند، تعادل بالای میان کار و زندگی، فرهنگ مناسب محیط کار و پیشرفت محسوب شغلی آن ها در مقایسه با کشور قبلی بوده است. بر اساس این نظرسنجی، متوسط درآمد سالانه یک مهاجر متخصص در اتریش حدود ۸۵ هزار دلار است. سیستم حمل و نقل عمومی در اتریش بسیار پیشرفته و در عین حال ارزان است.

■ هنگ کنگ

هنگ کنگ با بیش از ۷ میلیون نفر جمعیت یکی از مهم ترین بازارهای مالی و تجاری جهان است. به گفته مهاجران، این کشور زمینه های مناسبی برای ارتقای شغلی پیش روی افراد قرار داده است اما این الزاما به معنای بهبود کیفیت زندگی نیست. سطح درآمد مهاجران در هنگ کنگ در مقایسه با سایر کشورها بسیار بالاست. بر اساس این نظرسنجی، به طور متوسط هر مهاجر متخصص در این کشور سالانه نزدیک به ۱۷۰ هزار دلار دریافت می کند. اما از نظر بیش از نیمی از کسانی که در این نظرسنجی شرکت کرده اند، تعادل میان کار و زندگی آن ها پس از مهاجرت به این کشور بسیار بدتر شده است.

■ بریتانیا

بریتانیا به مانند اتریش اولین بار است که در گزارش «اچ اس بی سی» در لیست ده کشور برتر جهان برای مهاجران کاری قرار می گیرد. مهم ترین شاخص هایی که مهاجران کاری به عنوان مزیت زندگی در این کشور به آن ها اشاره کرده اند کسب مهارت های جدید و پیشرفت کاری بوده است. باید توجه داشت که این نظرسنجی پیش از رفت اندوم بزرگ بریتانیا برای ماندن یا خروج از اتحادیه اروپا (تابستان ۱۳۹۵) انجام شده است. بر اساس این نظرسنجی، متوسط درآمد سالانه یک مهاجر متخصص در بریتانیا حدود ۸۳ هزار دلار است. بریتانیا از جمله کشورهایی است که بالاترین نرخ تولید ناخالص ملی را در مقایسه با سایر کشورها دارند. اقتصاد قوی این کشور به همراه تنوع فرهنگی، بسیاری از مهاجران را به این کشور جذب کرده است، هرچند ارزش پوند استرلینگ پس از رفت اندوم این کشور کاهش یافت. هزینه زندگی در لندن پایتخت این کشور و همچنین شهرهای بزرگ بریتانیا بالاست و هزینه حمل و نقل عمومی نیز در این کشور در مقایسه با بسیاری از کشورهای دیگر اروپایی گران است.

■ بحرین

کیفیت بالای زندگی و امکان پس انداز بالای درآمد، بسیاری را به این کشور کشانده است. تنوع اقتصادی در بحرین زیاد است و بسیاری از شرکت های چندملیتی در این کشور شعبه دارند. ازجمله نکاتی که مهاجران به عنوان مزیت زندگی در بحرین به آن اشاره می کنند «روشن بودن» آینده فرزندان برای والدین خانواده هاست. بیش از ۷۰ درصد از کسانی که در این نظرسنجی شرکت کرده اند می گویند کیفیت زندگی فرزندان شان در بحرین، در مقایسه با کشوری که قبلا در آن زندگی می کردند، بهتر است. بعضی دیگر خدمات پزشکی و بهداشتی این کشور را از مزیت های بزرگ زندگی در بحرین برشمرده اند. بر اساس این نظرسنجی، متوسط درآمد سالانه هر مهاجر متخصص در بحرین حدود ۹۹ هزار دلار است. در بحرین، بخش های ساخت وساز و همچنین امور مالی مهم ترین حوزه هایی هستند که مهاجران در آن جذب کار شده اند.

ارتقای شغلی و به دست آوردن مهارت های جدید در بازار کار آلمان، این کشور را به یکی از مقصدهای اصلی «مهاجران متخصص» تبدیل کرده است

تلاطم اقتصادی در کشورهای حوزه یورو، به یکی از باثبات ترین کشورها تبدیل کرده است. هزینه زندگی در سوئیس البته در مقایسه با سایر کشورهای اروپایی بالاست.

■ آلمان

برای مهاجرانی که به دنبال «امنیت شغلی» هستند شاید آلمان بهترین گزینه باشد. ارتقای شغلی و به دست آوردن مهارت های جدید در بازار کار این کشور، آلمان را به یکی از مقصدهای اصلی «مهاجران متخصص» تبدیل کرده است. ۷۰ درصد کسانی که در نظرسنجی شرکت کرده اند، با اعلام رضایت از زندگی خود در آلمان گفته اند امنیت شغلی در کشور جدید میزان به مراتب بهتر از کشوری بوده که در آن متولد شده اند. بر اساس این نظرسنجی، درآمد متوسط سالانه مهاجران متخصص در آلمان حدود ۹۸ هزار دلار است. بازار کار این کشور صنعتی، موقعیت های شغلی فراوانی را پیش روی مهاجران متخصص قرار می دهد. استاندارد بالای زندگی و زیرساخت های مناسب، آلمان را از بسیاری از کشورهای دیگر اروپایی متمایز کرده است. هرچند هزینه زندگی در آلمان بالاست، اما تقریباً با متوسط هزینه در کشورهای غرب اروپا یکسان است.

■ سوئد

یکی از مهم ترین شاخص ها برای مهاجرانی که در سوئد زندگی می کنند شرایط «خوب» کاری است. بیش از ۷۰ درصد کسانی که در نظرسنجی شرکت کرده اند، گفته اند فرهنگ کاری در این کشور اسکاندیناوی در مقایسه با کشوری که در آن متولد شده اند به مراتب بهتر است. بر اساس این نظرسنجی، درآمد متوسط هر مهاجر متخصص در سوئد نزدیک به ۸۵ هزار دلار در سال است. سوئد دارای ثبات بالای اقتصادی است و سیستم رفاه اجتماعی «سخاوتمند» این کشور، تعداد زیادی را در سال های اخیر به این کشور کشانده است. به گفته بسیاری از مهاجران، سوئد کشوری

پژشش

66

بر اساس این نظرسنجی، در آمد متوسط یک «مهاجر متخصص» در سوئیس سالانه بیش از ۱۸۸ هزار دلار آمریکاست. سوئیس دارای یکی از مدرن ترین سیستم های حمل و نقل عمومی و همچنین خدمات خوب پزشکی در جهان است. فرانک سوئیس یکی از قوی ترین ارزهای معتبر جهانی است و صادرات بالا و بازار کار روبه رشد سوئیس، این کشور را حتی در زمان تلاطم اقتصادی در کشورهای حوزه یورو، به یکی از باثبات ترین کشورها تبدیل کرده است.

■ حامد رسولی

■ روزنامه نگار

با وجود بحران مالی دهه گذشته و سونامی مهاجرت به اروپا، شماری از کشورهای این قاره سبز همچنان بهترین مزایای شغلی را ارائه می دهند و توانسته اند بین کار و زندگی تعادل برقرار کنند. موسسه مالی و بانکی «اچ اس بی سی» در گزارشی که به تازگی منتشر کرده است، بهترین کشورهای جهان برای زندگی مهاجران متخصص را معرفی کرد. نکته قابل توجه اینکه از ۱۰ کشور صدر این فهرست، شش کشور در قاره اروپا واقع شده اند. این گزارش که در سال ۲۰۱۶ میلادی تهیه شده، برگرفته از نتیجه نظرسنجی از بیش از ۲۷ هزار مهاجری بوده که در ۱۹۰ کشور مختلف جهان زندگی می کنند. سوال های عمده ای که از شرکت کنندگان در نظرسنجی پرسیده شده درباره شرایط کار و زندگی در کشوری بوده که به آن مهاجرت کرده اند. گزارش «اچ اس بی سی» مولفه های مختلفی نظیر پیشرفت کاری، مزیت های شغلی و تعادل میان کار و زندگی را مد نظر قرار داده است. در این گزارش میزان درآمد هم لحاظ شده اما دستمزد الزاما عامل تعیین کننده برای نتیجه گیری نبوده است و درآمد متوسط در این گزارش، فقط کسانی را شامل می شود که در نظرسنجی شرکت کرده اند. این گزارش برترین کشورهای جهان برای مهاجران متخصص را، یعنی مهاجرانی که بر اساس تخصص و مهارت جذب صنایع مختلف کشور میزبان شده اند، رتبه بندی می کند.

■ سوئیس

سوئیس برای دومین سال متوالی رتبه اول فهرست کشورهایی را به خود اختصاص داده است که مهاجران «متخصص» قصد زندگی در آنجا را دارند. بر اساس نظرسنجی «اچ اس بی سی»، این کشور کوچک اروپایی با مهیا کردن شرایطی نظیر پس انداز مناسب، برقراری تعادل خوب میان کار و زندگی و فرهنگ کاری شایسته توانسته در سال ۲۰۱۶ میلادی هم، بر اساس نظر افرادی که در نظرسنجی شرکت کرده اند، رتبه اول را از آن خود کند. بر اساس این نظرسنجی، درآمد متوسط یک «مهاجر متخصص» در سوئیس سالانه بیش از ۱۸۸ هزار دلار آمریکاست. سوئیس دارای یکی از مدرن ترین سیستم های حمل و نقل عمومی و همچنین خدمات خوب پزشکی در جهان است. فرانک سوئیس یکی از قوی ترین ارزهای معتبر جهانی است و صادرات بالا و بازار کار روبه رشد سوئیس، این کشور را حتی در زمان

● دیگر سوسو ●
● منبع: سی ان ان ●

کارگران استرالیا بیشترین دستمزد را می گیرند

سازمان همکاری های اقتصادی و توسعه (OECD) در گزارشی فهرست ده کشور جهان را که بیشترین «حداقل حقوق و دستمزد» را به کارگران خود می پردازند معرفی کرد. آمارهای سازمان OECD نشان می دهد استرالیا در بین کشورهای توسعه یافته بیشترین حقوق حداقلی را پرداخت می کند. در این گزارش، ۲۷ کشوری که قانون پرداخت حداقل دستمزد دارند، از سوی OECD رده بندی شده اند. در استرالیا، حداقل دستمزد پرداختی برای کارگران ۲۱ سال و بالاتر، به ازای هر ساعت ۱۵ دلار و ۹۶ سنت استرالیا است. این دستمزد، پس از اعمال کسورات قانونی نظیر مالیات، معادل ۹ دلار و ۵۴ دلار آمریکا می شود. هرویک ایمروول، نگارنده گزارش OECD، می گوید: «استرالیا بیشترین پرداخت دستمزد حداقلی را دارد و جالب اینجاست که این کشور بار مالیاتی سبکی هم دارد». استرالیایی ها اهمیت حمایت مالیاتی از کارگران کم درآمد را به خوبی درک می کنند. سایر کشورهای مورد مطالعه در این گزارش دستمزد ساعتی بالاتری دارند اما مالیات های سنگین تری بر دستمزد های کارگران اعمال می کنند و بدین ترتیب پول کمتری در جیب آن ها باقی می ماند.

در فهرست OECD، ایالات متحده در رتبه ۱۱ قرار دارد. در قانون فدرال آمریکا، حداقل دستمزد کارگران ساعتی ۷ دلار و ۲۵ سنت تعیین شده که با احتساب کسورات قانونی و مالیات، خالص دریافتی آن ها ساعتی ۶ دلار و ۲۶ سنت خواهد بود. با این حال، ایالات متحده این قابلیت را دارد که در صورت برابری قانون دستمزد ها در این رده بندی صعود کند. در نیمی از ایالت های آمریکا، قوانینی جاری است که طی آن به کارگران دستمزدی بالاتر از حداقل دستمزد مصوب قانون فدرال پرداخت می شود. گزارش OECD نشان می دهد یک کارگر استرالیایی با داشتن دو فرزند با تنها ۶ ساعت کار در هفته می تواند زندگی خود را بالاتر از خط فقر نگه دارد، زیرا آن ها علاوه بر دستمزد، از مزایای دولتی نیز بهره مند هستند. اما در آمریکا، کارگری با همین شرایط باید هفته ای ۵۰ ساعت کار کند تا بتواند خود را از خط فقر بالا بکشد. در جمهوری چک، این میزان ۷۹ ساعت در هفته اعلام شده است.

هشت کشور شامل فنلاند، سوئد و سوئیس، به دلیل اینکه دولت های آن ها قانون ملی مصوبی برای دستمزد حداقلی تعیین نکرده اند، در این گزارش گنجانده نشده اند. اما در بیشتر این کشورها، اتحادیه های کارگری قدرتمندی وجود دارد که خودشان قوانین محکمی وضع کرده اند و این بدان معناست که نیازی به دخالت دولت نیست. پس از استرالیا، لوکزامبورگ، بلژیک، ایرلند، فرانسه، هلند، نیوزیلند، آلمان، کانادا و انگلیس بیشترین حداقل دستمزد را به کارگران پرداخت می کنند.

باتوجه به حداقل حقوق ۸۱۲ هزار تومانی تعیین شده از سوی وزارت کار، تعاون و رفاه اجتماعی ایران، و با در نظر گرفتن ۳۴ ساعت کار هفتگی تعیین شده از سوی این وزارتخانه، حداقل دستمزد ها به ازای هر ساعت کار در ایران معادل حدود ۳ هزار و ۶۹۳ تومان است. با محاسبه نرخ حداقل حقوق ماهیانه، حداقل دستمزد هر ایرانی در ماه ۲۳۰ دلار و در ساعت حدود ۱/۱ دلار است و این در حالی است که نرخ حداقل دستمزد در ترکیه به عنوان یکی از کشورهای همسایه ایران بیش از ۲/۵ برابر ایران است. به عبارت دیگر، حداقل دستمزد یک کارگر ترک معادل ۵۷۸ دلار ماهیانه و ۲/۲ دلار به صورت ساعتی است. حداقل دستمزد کارگران در چین که صنعتی ترین کشور جهان است نیز حدود ۲۷۰ دلار است.

اما در گامیبا کارگران در هفته ۴۱ ساعت کار می کنند و دریافتی آن ۱۹۸ سنت برای هر ساعت است. گینه بیسائو و تانزانیا هم پرداخت های نسبتاً مشابهی دارند. اما در کشورهای مانند قبرقیزستان وضعیت به مراتب وخیم تر است و هر ساعت کار تنها ۱۰ سنت دستمزد دارد. در کوپا و سیرالئون نیز کارگران برای هر ساعت کار به ترتیب ۵ و ۳ سنت دریافت می کنند. اما اوگاندا فاجعه آمیز ترین شرایط را برای کارگران دارد. در این کشور تقریباً کارگران رایگان کار می کنند و دریافتی آن ها برای هر ساعت کار تنها یک سنت است.

